

عنوان مقاله:

مدل شهر شناختی و پیچیدگی طراحی شهرها

محل انتشار:

کنفرانس بین المللی روشهای نوین طراحی و ساخت در معماری زمینه گرا (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

مصطفی امیرخانی - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد نور، ایران

علی اصغرزاده - استادیار معماری، عضو هیئت علمی دانشگاه آزاد اسلامی واحد نور، ایران

خلاصه مقاله:

تاکنون جامعه به منظور دستیابی به اهداف توسعه و پیشرفت شهرها، بجای کار کردن با سیستمی ساکن و ثابت، با سیستم مهایی در حال نوسان و پیچیده سر و کار داشته است و برنامه‌ریزی و مدیریت شهری نیازمند شناخت پیچیدگی مذکور بوده است. به همین منظور جامعه برای تحلیل و درک مسائل جدید نیازمند شیوه‌های نوین به منظور شناخت شهرها و تحلیل آنها میباشد. شناخت حاکی از ایجاد حافظه، یادگیری و تجربهای است که به طور مداوم در بهبود مدیریت شهری و توسعه شهرها نقش دارد. تواناییهای شناختی از یک سیستم اجازه میدهد تا سیستم در مقابله با محیطهای پیچیده عملیاتی بسیار موثرتر عمل کند. در شهرهای شناختی، شهروند به عنوانیک عنصر فعال از حکومت شهری میباشد، نه تنها از طریق مشارکت مدنی، بلکه از طریق خدمت به عنوان یک سنسور در حالت عملیات از زیر ساختهای شهری. شهرهای هوشمند امروزه به دنبال ارائه الگویی با اهرم فنآوری اطلاعات و هوش مصنوعی همراه با شناخت انسان برای بهبود تصمیمگیری و تخصیص منابع مطابق بازمینههای موجود در ارائه خدمات شهری هستند. این مقاله با استفاده از روش تحلیلی و توصیفی و مطالعات کتابخانهای و کیفی به دنبال ارائه روند طراحی مبتنی بر پیچیدگی سیستم شهر و ضرورت روشهای شناخت آن می باشد و مدل شهر شناختی را به عنوان راهحلی مناسب با احتساب شاخصهای زیستی و عملکردی در جهت طراحی زمینگرای شهری مورد بررسی قرار میدهد. در این زمره شهر شناختی با یادگیری و سازگاری رفتار خود بر اساس تجارب گذشته قادر به حس، درک و پاسخگویی به تغییرات محیطی باشد. نقش شهروندان به شکل دادن یک شهرشناختی در موفقیت فرآیند های حکومت خود بسیار پر رنگ و به دنبال ادغام عملکردهای متنوعی که منعکسکننده ارزش های ذینفعان مختلف در محیط شهری می باشد

کلمات کلیدی:

تفکر سیستمی، پیچیدگی، شهرهای شناختی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/324372>

